

Nyílt levél Horváth Aladárnak

Tisztelt Horváth Aladár!

Legutóbbi monori demonstrációja végleg meggyőzött, hogy Önnek igaza van. Ezért úgy döntöttem, hogy én is önkényes lakásfoglaló leszek. Sokat töprengtem azon, hogy melyik lakást is törjem fel, aztán hirtelen megvilágosodtam: az Önét! Igaz, hogy nem lakatlan, de az elv szempontjából ez igazán mellékes. Önben egy elveihez ragaszkodó, következetes embert ismertem meg, aki tűzön-vízen át kitart meggyőződése mellett – hadd segítsék bebizonyítani, hogy ez valóban így van. Végére is miről van szó? Arról, hogy más tulajdonát nem kell tisztelnünk, nyugodtan vegyük el. Hát én követem Önt.

Arra gondoltam, hogy akkor töröm fel a lakását, amikor nincs otthon, hiszen ha otthon találom, akkor ugye nincs feltérés, oda az egésznek a sava-borsa. Mondjuk mikor legközelebb Strassbourgba utazik, hogy a csákvári fiatalokat agyonverdeső elvbarátaiért küzdjön, fogom a pajszeret meg a kisbaltát, és szépen levelem a zárát, beköltözöm.

Ha jól értem, a dologhoz új otthonom lepusztítása is hozzátartozik. Higgye el, bennem következetes harcostársra lel! Szépen kifűrészelem és eltűzelem a tartógerendákat, kiszedem és eladogatom az ablakkereteket, tavasszal, ha jó idő lesz, talán még a cserepeket is eladom. Természetesen azzal is tisztában vagyok, hogy villanyt, gázt, lakbért nem szabad

fizetnem – ebben sem lesz hiba. Olyan köztartozást halmozok föl magának, hogy megnyalja mind a tíz ujját. Ha valaki mégis föl találna jelenteni, rögvest levelet írok Önnek, mint polgárjogi harcosnak, és arra kérem, jöjjön el barátaival, segítsen elzavarni a fafejű önkormányzatiakat meg a rendőröket.

De lehet, hogy mégis engedek az erőszaknak. Levelet írok *Demszky Gábornak* – ő is elvhu, következetes ember –, és elkérem tőle a másfél millió forintot, amit az ilyen bátor lakásfeltörésekért szoktak adni. Jól jön az a kis pénz, és meg is érdemlem. Utóvégre a polgári jogokért harcolok.

Egy barátom azt mondja, nem lesz ez jó, mert nem vagyok roma. De én nem hiszek neki. Egy igazi polgárjogi harcos nem ismeri el, hogy valamelyik etnikum kiváltsága volna a polgári jogokért harcolni. Igenis egyenlők vagyunk, tudom, hogy Ön is így gondolkodik.

Ne higgye, hogy azzal a rongyos másfél millióval, amit majd Demszkytól kapok, hagyom magamat kifizetni, és folytatom elpuhult életemet. Szó sincs róla! Hát nincs elég lakás Magyarországon? Még nem tudom, hogy másodíknak *Eörsi István* lakását foglalom-e el önkényesen, esetleg *Donáth Lászlóét* vagy *Iványi Gáborét*. Vagy *Tamás Gáspár Miklóst* vegyem előre? Tudom, mind nagyon örülnének, hiszen mind ott voltak Monoron, hogy megvédjék azt a szegény *Orosznét* a kilakolta-

tástól. Ha a hatóság esetleg mégis ki akarna lakoltatni, tudom, *Eörsi* ott is az arcukba vágná: szegény és gyalázat, amit művelnek!

Jut eszembe Orosznének az a másfél milliója (amit ugyebár nem sokkal előtte talált nála a rendőrség), hát az nagyon jó. Hogy ő azt a szociális segélyből spórolta össze. Azt hiszem, ezt a feyvert én is bevetem. Igaz, momentán nincs másfél millió, de majd kapok a Demszkytól – akkor aztán majd jól az arcukba vágom ezt a segélyspórolást, hadd sápadjanak.

Ha a tervem beválik – és miért ne válna be, mikor ilyen nagyszerű emberek példáját követem –, talán egy kis csapatot szervezek, nehogy egyetlen elvbarátunkat is megbántsuk azzal, hogy feltöretlenül hagyjuk a lakását. Ki tudja, egy szép napon egész kis hadsereg követ majd, és elérkezik a pillanat, mikor egyetlen lakás sem marad feltöretlenül Magyarországon! Micsoda távlatok! Senki nem fizet majd a vízért, gázért, senki nem fizet lakbért vagy közös költséget, minden tartógerenda ki lesz fűrészelve, minden ablaktok kiütve, minden padló feltűzelve! Dolgozni sem fogunk, tartson el minket az állam – ahogy *Krasznai* elvbarátunk követeli. Adó? Nevetséges! Egy önérzetes polgárjogi harcos adót sem fizet.

Hogy akkor miből kerül majd a segélyünkre? Ezt még nem tudom, de Ön, aki olyan töretlen hittel harcol értünk, lakásfeltörőkért, biztosan tudja a választ. Úgyhogy én nem is töprengek tovább. Bízék bennem, hamarosan indulok.

A viszontlátásig üdvözlő híve.

(Név és cím a szerkesztőségben)